

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

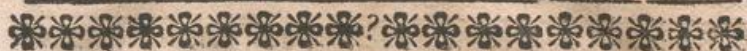
**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio III. Dom. III. Advent. Porcorum ternio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO III.
DOM. III. ADVENTUS.

Tu quis es? Joan. 1.

Porcorum Ternio.

Quid monstri fuerit Circe, AA. lippis, ut ajunt, & tonc-
ribus notum est. Calepinus (1) eam vocat *enor-*
mem triveneficam. Sarmatarum Rege, cui nupse-
rat, per immane veneficium sublatò, regnòque
per scelus partò cum more feminis recepto crudelius imperaf-
set, ab incolis regnò ejecta in Italiam transfugit, & in monte
Circæo, sic à Circe nuncupato, antiqui olim Latii termino,
herbis uberrimo, sedem fixit. Hic cum Glaucum Hippolochi
filium, tunc verò marinum Deum hospitio exceptum amasset,
is autem Scyllam Phorci Sardinia Regis filiam, quam secum
duxerat, ardentius deperiret, irâ & odio succensâ Circe,
Scyllæ balneum paravit, in quo corpus ejus incantatis ollaribus
herbis ablui fecit, unde mediam sui partem in marini canis
formam, Scyllam vidit abiisse. Territa informi forma & con-
fusa ultrò mare insiliit, ubi ocius in petram adhuc hodie naufra-
giis infamem mutata fuit Scylla. Cum Ulysses Ithacæ Rex
Trojâ captâ suam in patriam remearet, vi tempestatis Circæum
ad montem appulsum Ulysses largò excepit hospitio Circe;
cum hac ita largam consuetudinem Ulysses contraxit, ut cum
ea totum per annum hospes subsisteret, & ex Circe sub anni
finem Telegonum susciperet filium, à quo tandem neci datum
esse perhibent Ulysses, ictu fatali in ignotum detorto. Ante-
quam hoc ex monte abiret, Circe senos illius socios & viâ re-
fiduos comites in porcos transmutavit, altum cachinnari solita,
cum luto & limo setas revolverent. Picum Latinorum Regem,
quòd uxorem suam cantatricem Circe præferret, & hujus
connubium respueret, in sui nominis avem transmutavit.

(1) Calep.
F. 297.
A.
Quid rei,
quid
nominis
fuerit
Circe
apud gen-
tiles?

C

Hæc.

B.
Apud Chri-
stianos
quodvis
grave
peccatum
Circe est,
hominem
bestificans.

(2) Gen. 3.

(3) Origin
Gen.

(4) S. Aug.
l. 11. de
Gen. ad
lit. c. 39.

C.
Probatur
ex Script.
(5) Arnold.
Carnot.
Not. de op.
6. dierum.

(6) Gen. 4.

(7) Ovid. 1.
Met.

Hactenus de Circe recensita rectè quidem fabulis accenseas; ex his autem fabulis nostrò etiam ævò centies historias facit peccatum. Hoc monstrum veri nominis Circe dixeris, quia non tantum senos Ulyssis socios in feras, nec unum tantummodo Picum in picam, unam duntaxat Scyllam in canem, sed homines propè innumeros in deformes bestias transformat. Quotquot peccatis infecti terras obambulant, rectius feras dixeris quam homines; foris quidem ratione præditum hominem repræsentant, intus verò totam Herculis Augiam ostentant. An clarum hujus specimen ex Scripturis ostendi vultis? hem! positus in medio, quò me veram nescio. Vix grande peccatum in paradiso peccabant protoparentes nostri Adam & Eva, suam quantocius nuditatem vestibus contegebant. At unde has vestes Adam transsumpsit? Scriptura sic (2) loquitur: *fecit quoque Deus Adæ, & uxori ejus tunicas pelliceas.* An ergò Deus ipse in terrestri viridario vel fartorem egit vel alutarium, aut pellionem, cum ex animalium pellibus Adæ ac conjugii ejus primas vestes conficeret? id antiquus dierum Origenes (3) seriò reprobavit, Augustinus tamen (4) hoc ipsam ratum habuit.

Quærat hic nonnemo: cur quælo excoriari voluit belluas Deus, ut inde protoparentibus nostris vestimenta coaptarentur? alius utique modus & ratio Adamum & Evam vestiendi supremo Numini occurrit. Nodum hunc expedite solvit Carnotensis (5) Arnoldus: *apratum est corporibus, quod intus erat in moribus.* Vestis hæc statum exhibuit, qui tunc temporis protoparentes nostros corripuit; hi legem Divinam impiè transgressi, hominis formâ in se ultrò per peccatum protritâ, se per idem peccatum in brutum pecus passi sunt transformari. *Apratam est corporibus, quod intus erat in moribus.*

Interempto fratre innocuo Abele his verbis Cainum dicitur Deus (6) compellasse: *cur concidit facies tua?* deorsum caput flectere, bestiarum est irrationalium, homines verò ratione coelitus instructi, ad cælos capita elevant, Ovidio (7) teste:

*Pronaque cum spectent animalia cætera terram,
Os homini sublime dedit, cælumque videre
Jussit, & erectos ad sidera tollere vultus.*

Cain

Cain utique sursum oculos suos extulisset, si hominis formam servasset; at Circe stygia, seu peccatum, per odium & invidiam tantoperè Cainum incautavit, ut bestiae iastar ferocissimo assultu fratrem aggressus, latrocinante furia pium Abelem conficeret: *egressus Cain à facie Domini, habitavit profugus in terra*; Cain homicida hominum choro inferi non poterat belluarum in ordinem redactus; ideò profugus silvarum abdita transcurrit! Similes textus adhuc plures exhibet Script., quos studiosè prætermittimus. Questus est multoties David, à Circe hac ita turpiter hominem deformari, (8) *homo cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.* Idem plures alii Prophetæ deplorant (9) Isaias. (10) Jeremias. (11) A. nos. (12) Oseas. & in nova lege 4. Evangelistæ. Pro scelorum diversitate, etiam forma variat bestialis, ut proin jure inquiras: *tu quis es?* ex quo tam parum hominis, tam parum rationis traheret? has omnes peccaminosas belluarum formas uno brevi syllabo conclusit aureus (13) Orator: *neque enim homo es, verba sunt Chrys. cum tanquam asinus recalcitres; lascivias ut taurus; tanquam equus post mulieres hinnias; ventri tanquam ursus indulgeas; ut mulus carnem impingues; & malum memoriâ teneas tanquam camelus; rapias ut lupus; ut serpens irascaris; serias ut scorpium; subdolis sis ut vulpes; tanquam vipera venenum spargas; quomodo te hominibus connumerare valeam, talis in te natura cum nulla insueat signa?* hanc sententiam mundo applica præsentis & affectus ejus, *tu quis es?* & fatendum erit, plures dari bestias quàm homines. Amplissimum cum Diogene forum obeas, ubi densæ prostant hominum catervæ, cum Cynico centies exclamabis: *homines quero, non jumenta.* Vos pridem Circeâ pravitas bestificavit; quia vita, quam ducitis, non humana est vita, sed belluina.

(8) Pl. 48.
 (9) Isa. 56.
 (10) Jer. 17.
 (11) Amos. 4.
 (12) Ose. 13.
 (13) S. Jo. Chrys. hom. 23. ad pop. Ant.

D.
 Et ex PP.

Opt. AA. quæ hætenus de abominabili ferarum forma, quam sua ex natura quodvis grave flagitium velut altera Circe homini affricat, ex Scripturis & D. P. Chrys. produximus, nunc etiam cepto hætenus more, unò vel alterò aut etiam tertio exemplò eoque tragico demonstramus. Unum quidem

C 2

ex

ex illis abundè sufficeret; at quia una sub forma tangunt varios, promamus singula. Primum luridos patres, alterum impias matres, tertium iniquos & discolos subditorum Rectores perstringet. S. P. Chrys. in proluxa sua paulò antè adducta sententia, de porcina peccatorum forma nullam fecit mentionem, hanc proin triplici sub schemate resaricam. Optandum quidem foret, ut hæc acherontica Circe peccatum, nullum ultrà mortalium & rationalium creaturarum in sæculentos suos transmutaret; at sicut ibi senos Ulyssis socios in fœtentes porcos Circe transtulit, ita sanè peccatum hanc in horam innumeros homines in hispidos & lutulentos suos transportat. Primam transformationem describit (14) Barelet. Antiquus Author. Erat Florentiæ in Italia Civis opulentus, sed adulteriò infamis. Ait quidem de cerea juventute Poëta: *cereus in vitium flecti, monitoribus asper est puer &c.* & idem hic de quadragenario etiam viro dixeris: centies monitus, *monitoribus asper*, pia hortamina vel elusit vel protrivit. Nempe! nullum ita piceum scelus est, quam vaga libido. Aegrè hominem deserit, dum spiritum trahit vitalem! ut plurimum his fœcibus altum indormit leno, & nonnisi cum morientè libido moritur. Quæ causa tantæ tenacitatis? hanc paucis innuit (15) Aug. *dum servitur libidini, fit consuetudo, & dum consuetudini non resistitur, fit necessitas.* Ita tandem alteram quasi in naturam transit pessima turpitudine, quam rarò videas ante ultima fata everti, juxta tritum illud & multiplici experientia suffultum dogma:

Naturam expellas furcã, tamen usque redibit.

Multis annis hunc adulterum lenonem Deus sustinuit, ut uberes tandem pœnitentiæ lacrimas eliceret; sed callum pravitatis obduxit. Hæsit in obscœnis fœcibus, donec animam vomeret, fatò subitaneo jussu Judicis judiciò extinctus. Truncò corporis terræ mandatò, ea ipsa nocte solâ filiã pro paternis manibus domi suæ ardentius orante, subito hypocaustum porcus irruit, qui mox grunire, & latè omnia lutulentis sordibus conspurcare. Vidit hæc orans filia, & mox sustem rapuit, turpe pecus suum in locum fugatura. At ecce! librato ictu, porcus

(14) Gabr. Barelet. in Quadrag.

E. Ac tragicis tribus exemplis. Primum de impiò patre.

Hist.

(15) S. Aug. lib. 6. Conf. c. 12.

cus articulata voce hæc ad precatricem puellam: *noli me tangere filia mea! sum ego parens tuus; huc veni sub orci schemate, quia vitam vixi porcina. Meo damnò, heu aternò sape filia! sic jubet altissimus, cujus ex imperio hæc ego ad te.* His dictis totum spectrum ex oculis vanuit, & post se teterrimos fetores reliquit, ut scires, hanc bestiam jussu Dei iudicio in acheronticum suile detrusam esse. O bellum patrem! hunc exitum deformes *proci* seu veriùs Epicuri de grege *porci* sortiuntur. Anagramma *porcus* est, cui bellè *procus* respondet, ut patet ex Florentino. Qualis vita, finis ita. Vitam qui vivit suillam, is etiam mortem suo tempore obibit, sed porcina. Sapuit filia sibi reddita, hoc grunitu propè propiùs exanimata, totique mundo calescens illisit, sacros intra parietes vitam professa, sacris pœnitentiæ legibus circumscriptam, ubi nulla Circe, nulla peccati lues pedem figeret.

Huic alterum illud est affine, quod de nobili femina Cremonensi, suis quatuor Novissimis (16) Gabr. Inchinus inseruit. Dicitur hæc vitam vixisse fucis pharisaicis oppletam. Nemo hæc matronam in publico modestior, in foro erga pauperes liberalior, in Ecclesiis devotior, in sacris obeundis frequentior; pientissimæ mulieris nomen passim sortita, de stas precibus suis nihil unquam remisit. At sicut non omne id, quod rutilat, vel aurum est, vel ignis; scoria enim auri vigorem, & lignum undique putridum in umbris ardentem flammam mentiuntur; videntur multi preces fundere largas & numerosas, sed quas etiam viri fundunt & matronæ sepulchralibus faxis insculptæ, tenent diu noctuque manibus suis rosarium, interim nec syllabam ponunt meritoriam. Saxum remove, videbis potiùs grandi numerò tetros vermes & horridos bufones proflire. Talis erat oratio femine hujus, foris picta & pharisaicis fucis largissimè cerussata, intus mera lues & abominatio desolationis. Sordebat clanculò luxuriantibus probris, quæ ut fortius tegerentur, elemosynæ ac pietatis pallium latenti nequitia obtendit. Nullum violentum esse potest diuturnum; nulla hypocrisis annosam fert ætatem. Proditur nullo somniantem; perit ac perditur nemine cogitante. Experta loquatur præfens Berta,

C 3

quæ

E.
Secundum
de impia
matre.
Hist.

quæ sicut probra ritè confitendi summè noxium ruborem in annos retinuit, ita tandem iusto Numini ac scelerum ultori Deo tectæ pravitatis pœnas dedit horridas, multò antè mortua, quàm se ad mortem ritè obeundam pararet. Vix tumulo illatum erat corpus, filiz domum reduci ædium sub fornice, frizæ instar suis apparuit mater, his eam vocibus affata: hem matrem tuam, quam sanctam cives proclamant! en porcinam matris formam, quam clancularia peperit libido. Ut vitam, quam vixi, patefaciam, suam exhibeo; ut pœnas tot probris decretas ostendam, frizam porcã repræsento. O æternitas quàm longa es! ô dolor quàm immanis es! homines splendè decepi, & Deum graviter irritavi, ut probris ac fucis immortalam stygi adjudicaret ad focum semper arsurum cremandam suam. Cessa proin tua pro matre orare, quam Nemesis supremis flammis merfit acheronticis &c. Hem iterum nobilem formam, quam luxuriã parit, nisi maturè in vivis sacra exhomologesi, vel in articulo mortis, vivæ contritionis beneficiò expietur. Prostant modò bina specimina porcine formæ, quam pater incurrit procando, quam mater contraxit fornicando & ficticia pierate numerosum scelus palliando. Trahatur hinc, quidquid singulis placuerit. Sapiens ni fallor, his spectaculis omnes, ne à peccato ceu stygia Circe, se unquam fascinari patiantur, cum ad oculum pateat, quàm citò nostra hominum forma in suillam transferatur. Clarescat pariter ex dictis, quàm miseram coronidem vitæ suæ imponere soleant luridi & lascivi parentes; accedat scandalum, quò ceream ætatem primis annis destruunt, pœnæ pœnis accumulabuntur. Tandem omnibus innotescat, quàm lubricò stet loco salus hominis in lasciviã effusi, qui juxta SS. PP. alibi citatos, jam erebi portam pulsant, nisi seriò respiscant. O quàm verè dixit scripsitque Eusebius (17) alia inter hæc etiam oracula: *luxuria hominem bestificat & in stygem precipitat, quem Castitas in Angelorum numerum transportat.* Quam bestiam hic loci Eusebius intellexit; usus enim est generico terminò. Eam sanè antè omnes alias, quam utrumque hoc exemplum Civis Forentini & matris Cremonensis repræsento.

(17) Euseb.
l. 7, præp.
c. 3.

At quid soli luxuriæ adscribitur, quod sibi plures aliæ
 vendicant pravitates? nunquid enim ex oraculo S. P. Chrys.
 (18) *etiam sues ex hominibus facit ebrietas?* habent proin
 suam quoque portionem, quam hic tollant gulosi & bibosæ
 mulieres, etsi nullò luxuriæ tabò infectæ. *Væ* hic loci atque
 iterum *væ* non illis tantùm, qui alios ad bestiales potus foli-
 citant, donec totam rationem vinò sepeliant, sed vel maximè
 parentibus illis, qui liberis suis ultrò primis mox annis potan-
 di luem instillant! novi parentes, qui suis nec dum pedibus
 nixis prolibus pro lacte materno latrocinantis in morem velut
 haustum Suedicum infunderent vinum adustum, quos jure
 dixerim porcinos parentes, herodianos parentes, qui carnem
 suam & sanguinem à cunis stygio Moloch, & bibaci diabolo
 audeant immolare. Quid ad hæc Magistratus? cur non ex
 officio lurcones hos & latrones gladiò proscindit, quem à Deo
 accepit? digni non sunt tam execrandi parentes, qui liberos
 ferant, quia suis à parentibus præter immanes vitiorum
 cumulos naturam ita suillam participant, focus aliquando
 stygiis concremandam.

Coronidis locò amicè monitos velim omnes illos, qui
 urnam versant judicariam & pollent dominatu, populi recto-
 res, iudices, consules, prætores &c. ne per horridam peccati
 triveneficam se in porcos transformari patiantur; hæc non
 tantùm impudicis lenonibus & bibonibus suæ affricat, sed
 etiam, qui suos tractant impiè & quasi bestialiter exagi-
 tant, venis sanguinem exsugentes, & tyrannicè dominantes.
 Tam hispidi dominatùs lucrum eminus spectandum dabit
 Teridates Armeniæ Rex, qui, ut meminit (19) Metaphr. ob
 pauperes graviter pressos, & innocentiam barbarè protritam,
 unà cum Optimatibus suis pessimis Aulæ consiliariis, pari
 supplicio mactatis, justò Dei judicio in porcum transforma-
 tus est, omnibus cloacis immersum, omnibus sterquiliniis
 implicitum. Mirum est, quod in terminis memorat (20) Ni-
 cephorus, porcos hosce se tandem mutuè devorasse, in
 pœnam sc. & vindictam mutua rabie discerptos. Timeant
 pares pœnas, qui hõc etiam ævò millenis artibus subditos
 deglu-

(18) S.
 Chrys.
 hom. 58.
 inMatth.

G.
 Etiam
 ebrietas
 porcos
 nutrit.

H.
 Notæ in
 bibosos
 parentes.

I.
 Tertium
 de tyranno
 Teridate
 & stygiis
 illius Con-
 siliariis.

(19) Meta-
 phr. inVit.
 S. Greg.
 Mart.

(20) Ni-
 ceph. l. 8.
 c. 35.
 Hist.

deglubunt. Possent quidem plures adducere; sed fluxit hora, non est mora, ut his porcis ulterius vocem impendam. Ostendere jubear, quoties hæc Circe alios in equos & mulos, alios in vaccas & bubalos, alios in urfos & lupos, in canes & catos, in vulpes & vulpanseres transformet, nec dies nec hebdomas sufficiat omnibus his bestiis coram eviscerandis. Plures nobis adventus hujus Dominicæ si affulserint, stygias artes Circes hujus plurimum bono fusius detegemus.

Interim singuli seipfos crebrò interrogent, *tu quis es?* an homo juxta legem Dei & humanam victitans rationem? an informis bestia per obscænam & luxuriosam, per ebriam & gulosam, per hispidam & hirsutam Circen pessimè incantata? an projecta hominis dignitate cum adultero Florentino foetentem porcum, an cum Cremonensi matrona sordentem scropham, an cum Teridate Armenorum Rege fetigerum suem repræsentas? hæc tuncpitudo si hominem irruit, vel hodie opitulante Dei gratia pellis ponatur suilla; petatur *nata toria Siloë*, ad fontem tribunalitium ritè animus eluatur. Ita veteres & informes scelerum setæ cum infami rostro vaneſcent, succedet in vicem novi hominis forma Superis amica, in quam angeli è cælo prospicere gelliant; in quam Deus ipse cælestium gratiarum charismata largo copiæ cornu devolvat. Amen.

Dom.